


Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom  
za celo leto 3 gid. — kr.  
za pol leta 1 „ 60 „  
za četrt leta — „ 80 „  
Naročnina se pošilja opravištvu v škofijsk. poslopju (Bischofshof.)  
Deložniki tisk. društva dobivajo list brez posebne naročnine.

# SLOVENSKI GOSPODAR.

## List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste prodaja knjigar Novak na velikem trgu po 5 kr. — Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. —

Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

 Zdaj imajo vsi, ki še so nam kaj naročnine za letos dolžni, na zavilku svoja imena modro podčrtana; to je rahli opomin in prošnja, naj se dotični podvzajo nam poslati za ostalo naročnino in zraven tudi naročnino za prihodnje leto, če še hočejo med naročniki „Sl. Gosp.“ ostati, ker drugo leto lista ne moremo nikomu pošiljati, ako nam naročnine naprej ne pošljejo.

Za celo leto znaša za „Slov. Gospodarja“ deležnina 5 fl., — naročnina 3 fl., — za pol leta 1 fl. 60 kr., — za četrt leta 80 kr. Denar se najlaže pošlje po poštinih nakaznicah z napisom:

Opravištvu „Slov. Gospodarja“

v Mariboru.

### Praska liberalnih poslancev z liberalnimi ministri na Dunaju.

Minulo je nekoliko let od nesrečnega dogodka, ko je lepo oblečen tujec, liberalizem, potrkal na vrata naše velike in lepe Avstrije ter prijazno poprosil, naj ga vzamemo pod streho. Konservativci smo ga brž spoznali, da je nevaren gost in smo svetovali, naj se mu vrata dobro pred nosom zaprejo. Toda večina veljavnih ljudi med nami je vse verovala, kar jim je zvit tujec obetal, sprejeli so ga z velikim veseljem in mu izročili vse gospodarstvo nadjajé se, da bode sedaj pri nas vse napredovalo: poštenost, čednost, svoboda, varnost imetja, časti in življenja, zlasti pa kupčija, obrt in kmetijstvo tako, da bodo ljudje, kakor v nebesih — bogastvo bo povsodi rastlo, dače padale — vse bo uživalo dobrote obnega blagostanja. Tako je liberalizem obetal, tega so se zaslepljeni ljudje nadjali. Ali kako britko so se ukani, kako neizrečeno golfali, ti ubogi, lehkoverni ljudje! Sedaj vidijo in nemilo čutijo, da je bilo vse obetanje — prazno in jalovo. Stari blagostan je preminol, novi ni prišel, pač pa na-

rašča vseobčno siromaštvo. Liberalci tega dolgo niso dali veljati, vendar sedaj je sila tako občna postala in toliko močno pritisnila, da začenjajo celo liberalni poslanci spregledavati, zlasti v dunajskem državnem zboru. Le čuda in škoda je, da ti gospodje samo nesrečne nasledke vidijo in po liberalnih ministrih udrihajo, namesto da bi se popolnem spokorili in krivim naukom lažnjivega liberalizma slovo dali. Sedanji minister, zlasti finančni minister je precej zveden in delaven mož — ali vsa njegova nesreča je, da kot liberalce in ustavovernež mora gospodariti po željah, zaupkah in postavah, koje so mu predpisali liberalni ustavoverni poslanci.

Udrihali so pa ti liberalni gospodje res neusmiljeno po svojih jednako liberalnih ministrih. Tri dni bilo je strašno tepenje in klanje v državnem zboru — toda kri ni tekla — topli so se z besedami. Finančni minister je za l. 1877 zahteval, naj mu državni zbor dovoli porabiti 405 milijonov, ter je ob enem naznanil, da bo zmanjkalo še 28 milijonov. Ta novica je poslance neizmerno razkačila; toliko do sedaj ni zahteval noben minister v Avstriji. Začeli so ubogega ministra, ki je na svoje rame vzel vse grehe liberalizma, strahovito napadati. Prvi je na njega segnol neki Schöfle in revno tožil: kam pridemo, če bo vlada tako naprej dolgove delala in pomanjkljeje kazala; davkeplačilci onemagajo, dače rastejo, obrtnost hira, dela ni, zaslužka ni, siromaštvo povsodi se glasi, skoro ni posestva najti, ki bi ne bilo zadolženo; in kaj dela vlada? Za gosposke izdajamo 64 milijonov več, kakor pred nekoliko leti, uradnikov je vse polno, pisarijam ni konca, ne kraja. . . . Poslanec žl. Plener je finančnemu ministru očital, da se je v računu zopet vrezal; kajti zmanjkalo mu ne bo na leto 28 milijonov, ampak 47 milijonov. Neki Schönerer in zopet neki Stuedel, čista liberalca in goreča ustavoverca, sta povdarjala, da je vse nesreče krivo ministerstvo, ki bi lahko pomagalo pa neče; treba mu je le izgnati jezuite, pograbit cerkveno premoženje in uvesti civilni zakon. No, ta gospoda, bo težko